

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.V.37.595/2023/6.

A tanács tagjai:

Dr. Márton Gizella a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró

Dr. Darák Péter bíró

Dr. Demjén Péter bíró

Dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője: Dr. Kulcsár István ügyvéd (cím2)

Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (cím3)

Az alperes képviselője: Dudás Hargita Zavodnyik Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: jogi képviselő1; cím5)

Az alperesi érdekelt: érdekelt1 (cím4)

Az alperesi érdekelt képviselője: Gobert és Társa Ügyvédi Iroda (eljáró ügyvéd: jogi képviselő2; cím6)

A per tárgya: adatvédelmi közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél: az alperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Fővárosi Törvényszék 105.K.700.471/2023/3. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 105.K.700.471/2023/3. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét 18.000 (tizennyolcezer) forintban, az alperesét 100.000 (százezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárás alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a egyéb1 Nyrt., az alperesi érdekelti jogelőd (a továbbiakban: érdekelt) részvényese, aki az érdekelt által 2019. április 26-ára összehívott éves rendes közgyűlésen (a továbbiakban: közgyűlés) felszólalt, kérdéseket tett fel. A kérdéseire adott válaszokban többnyire elhangzott a neve, további személyes adata azonban nem.

[2] A felperes kérte az érdekelttől a közgyűlésről készült jegyzőkönyv alapjául szolgáló hangfelvétel kiadását. Az érdekelt álláspontja szerint a felperes nem kérheti a harmadik személyek kérdéseit és válaszait tartalmazó, őket azonosíthatóvá tévő felvételrészek kiadását, ezért csak a felperes hangját tartalmazó hangfelvételrészek másolatának kiadását biztosította, emellett lehetővé téve a teljes felvétel visszahallgatását.

[3] A felperes 2019. augusztus 9-én az alperesnél adatvédelmi hatósági eljárás megindítását kérte (a továbbiakban: hatósági kérelem).

[4] Az alperes a 2019. november 29-én kelt NAIH/2019/6245/6. számú határozatával a kérelmet elutasította. Megállapította, hogy az érdekelt megválaszolta a felperes hozzáférési jog gyakorlására vonatkozó kérelmét, és a hangját tartalmazó felvétel másolatát kiadta. A kérdéseire adott válaszok a felperes nevén kívül egyéb, rá vonatkozó személyes adatot nem tartalmaztak, így azok nem is minősültek a felperes személyes adatának, amelyből következően az érdekelt nem sértette meg a felperes hozzáférési jogát, amikor kizárólag a felperes személyéhez kapcsolható hanganyag másolatát adta ki. A további részvényesek hozzászólásainak és kérdéseinek kivételével kért, a teljes hangfelvétel magyar és német nyelvű változatának kiadására irányuló igényt megalapozatlannak találta. Az alperes a határozatát az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 2. § (2) bekezdésére, valamint a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/679 rendelet (a továbbiakban: GDPR) 4. cikk 1. pontjára, 15. cikk (3) bekezdésére alapította.

A kereset és a védírat

[5] A felperes keresetlevelet terjesztett elő az alperes határozatának jogszerűségi vizsgálata iránt. Pontosított kereseti kérelmében a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. A GDPR 4. cikk 1. pontjának, 15. cikk (3) bekezdésének, valamint az Infotv. 15. § (1) bekezdés a-b) pontjainak, 15. § (2) bekezdésének és 17. § (2) bekezdésének a megsértésére hivatkozott. Értelmezése szerint a közgyűlésen elhangzott kérdéseire adott válaszok is a saját személyes adatai, ezért az alperes a személyes adat definícióját tévesen alkalmazta. E körben utalt az alperesnek a hangfelvételek készítéséről szóló 2016. évi tájékoztatójára, valamint az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-434/16. számú ügyben (a továbbiakban: Nowak-ügy) hozott döntésére is, kiemelve, hogy a személyes adat fogalma önkényesen és jogellenesen nem szűkíthető le.

Álláspontja szerint a válasz kiadása azon oknál fogva sem sérti a GDPR 15. cikk (4) bekezdését, mert az érdekelt tisztségviselői nem tiltakoztak a hangfelvétel készítése ellen. Indítványozta előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését, valamint a közgyűlési jegyzőkönyvvezető és a jegyzőkönyvet hitelesítő személy tanúkénti meghallgatását.

[6] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta, hogy az Infotv. 2. § (2) bekezdése nem tartalmazza az Infotv. felperes által felsorolt rendelkezéseit, ezért azok a GDPR-ra tekintettel nem relevánsak. A Nowak-ügy sem vehető figyelembe a jelen esetben (az abban foglaltak szerint a vizsgakérdés a kérdező személyes adata, az értékelésben megjelenik a vizsgázó személyes adata), mert a közgyűlésen a felperes kérdéseire adott válaszok nem vonatkoznak a felperes valamely értékelésére. Az álláspontja alátámasztására az EUB C-345/17. számú döntését (a továbbiakba: Buivids-ügy) hívta fel, kiemelve, hogy a felvételnek csak az a része személyes adat, amely alapján az érintett azonosítása lehetséges, és ez irányadó a hangfelvételekre is; a kép- és hangfelvétel esetén nem minősül a teljes felvétel személyes adatnak. Rögzítette, hogy a 2016. évi tájékoztatója nem releváns (nem jogszabály által előírt hangrögzítés történt).

Az érdekelt nyilatkozata

[7] Az érdekelt a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a felperes polgári peres eljárásban is érvényesítette vele szemben a hangfelvételrészek kiadása iránti igényét, és a nem jogerős elsőfokú ítélettel a kereset elutasításra került (Fővárosi Törvényszék 62.P.24.972/2017/41. számú ítélet).

A polgári bíróság jogerős döntése és a jelen per alperesének kezdeményezése

[8] A Fővárosi Ítéltábla a 2020. június 4-én meghozott 2.Pf.20.128/2020/11. számú ítéletével (a továbbiakban: polgári bíróság jogerős ítélete) az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és kötelezte az érdekeltet – az ítélet [39] bekezdésben rögzített azon ténnyel szemben, hogy a hangfelvétel törlésre került – a felperes kérdéseit és az arra adott válaszokat tartalmazó hangfelvétel kiadására. Az érdekelt ezen ítélettel szemben nem, de a felperes rendkívüli jogorvoslattal élt, a felülvizsgálati eljárás Pfv.IV.21.084/2020. számon folyt.

[9] Az alperes a fentiek ismeretében maga is előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését kérte a jelen ügyben a GDPR 79. cikk és 77. cikk, valamint a GDPR 15. cikk (3) bekezdésének értelmezésével összefüggésében.

Az előzetes döntéshozatali eljárás során hozott EUB ítélet

[10] A jelen ügyben az elsőfokú bíróság előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezett. Az EUB az annak eredményeként hozott C-132/21. számú ítélettel (a továbbiakban: EUB ítélet) az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke fényében értelmezve a GDPR 77. cikkének (1) bekezdését, 78. cikkének (1) bekezdését, és 79. cikkének (1) bekezdését úgy foglalt állást, hogy e rendelkezések lehetővé teszik a jogorvoslatok párhuzamos és egymástól független gyakorlását. A tagállamok feladata, hogy az eljárási autonómia elvével összhangban meghatározzák az e jogorvoslati lehetőségek közötti kapcsolat részletes szabályait, biztosítva a GDPR által garantált jogok védelmének hatékonyságát, a GDPR rendelkezéseinek következetes és egységes alkalmazását, valamint a bíróság előtti hatékony jogorvoslathoz való jogot.

A közigazgatási bíróság jogerős ítélete

[11] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: elsőfokú bíróság) a 105.K.700.471/2023/3. számú ítéletével (a továbbiakban: Ítélet, és úgyis mint: közigazgatási bíróság jogerős ítélete) az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[12] Indokolásában alaptalannak találta a felperesnek az Infotv. rendelkezéseire való hivatkozását, mert a felperes által felhívott előírások a GDPR hatálya alá tartozó adatkezeléseknél nem relevánsak az Infotv. 2. § (2) bekezdésére figyelemmel.

[13] A polgári bíróság jogerős ítéletének és az alperes határozatának viszonyát vizsgálva rögzítette, hogy a közigazgatási hatáskör és a polgári bírósági hatáskör vonatkozásában az EUB ítélet a párhuzamosságot nem zárta ki, a tagállami jogalkotásra tartozónak ítélte a jogorvoslati lehetőségek közötti kapcsolatok részletes szabályainak meghatározását. Az elsőfokú bíróság megállapította ugyanakkor, hogy ilyen részletszabályozás nincs a hazai jogban. Releváns viszont – ha nem is ügydöntő módon – az EUB ítélet [54]-[56] bekezdése, amely a GDPR 78. és 79. cikkének relációjában rögzíti: az egymásnak ellentmondó bírósági határozatok gyengítenék a természetes személyeket a személyes adataik kezelése tekintetében illető védelmet, az az összhang hiánya miatt jogbizonytalanságot eredményezne.

[14] Annak a kérdésnek az eldöntésében, hogy a felperesnek a közgyűlésen feltett kérdéseire adott válaszok a felperes személyes adatai-e, az elsőfokú bíróság a Nowak-ügyben hozott döntést tekintette irányadónak. Az abban az ügyben felmerült személyes adatok osztottsága kapcsán kiemelte: az adott információ a vizsgálóra is vonatkozik, mindemellett a vizsgáztató személyes adatának is minősül. Ennek megfelelően a jelen ügyben a felperes közgyűlésen feltett kérdéseire adott érdekelti tisztségviselői válaszokat is a felperes személyes adatának minősítette, mert azok a GDPR 4. cikk 1. pontjára tekintettel a felperesre „vonatkozó” információk, és megállapította: az alperes megalapozatlanul utasította el a felperes kérelmét arra hivatkozással, hogy az érdekelt nem sértette meg a GDPR 15. cikk (3) bekezdését. Az Ítélet nem tekintette ugyanakkor relevánsnak az alperes által hivatkozott Buivids-ügyet és a felperes érvelésében szereplő 2016. évi alperesi tájékoztatót. A felperes további bizonyítási indítványait (újabb előzetes döntéshozatali kezdeményezések, tanúmeghallgatások) mint szükségteleneket, elutasította.

[15] Az új eljárásra előírta az alperesnek, hogy a hatósági kérelemről annak figyelembevételével kell döntenie – szükség szerint a GDPR 58. cikk (2) bekezdése szerinti korrekciós hatáskörét alkalmazva –, hogy az érdekelt a hangfelvétel, illetve jegyzőkönyv

felperes által kért módon történő kiadását a GDPR 15. cikk (3) bekezdésébe ütközően tagadta meg.

A felülvizsgálati kérelem, felülvizsgálati ellenkérelem, észrevétel

[16] Az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet az Ítélettel szemben, amelyben kérte elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását.

[17] Előadta, hogy az Ítélet sérti a Kp. 84. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdését, 279. § (1) bekezdését és 346. § (4)-(5) bekezdéseit, valamint az abban kifejtett jogértelmezés téves, a GDPR 4. cikk 1. pontjába, és 15. cikk (3) bekezdésébe ütközik. Az EUB Nowak-ügyben hozott döntésének [35] és [43] pontjaira utalva kifejtette: az a körülmény, hogy valamely kérdésre adott válasz nemcsak a válaszoló, hanem a kérdező személyes adatának is minősülhet, még nem jelenti azt, hogy egy kérdésre adott válasz minden esetben és teljes terjedelmében a kérdező személyes adata. A válasz, az értékelés csak akkor tekinthető személyes adatnak, ha alkalmasak az érintettre vonatkozó következtetések levonására. A jelen esetben az elsőfokú bíróság a hangfelvétel tartalmát – bár lényegesnek tartotta –, ténylegesen nem vizsgálta, míg az alperesi megállapítás alapján a válaszok a felperes nevének kívül nem tartalmaztak rá vonatkozó adatot; a válaszadó hangja továbbá nem minősül a kérdező (felperes) személyes adatának.

[18] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a hozzáférési jog és a hozzáférési jog egyes részjogosítványai tartalmát is tévesen értelmezte, megsértve ezzel a GDPR 15. cikk (3) bekezdését, valamint az adatelv helyett az iratelvet alkalmazta. Az alperes az Európai Adatvédelmi Testület 1/2022. számú iránymutatására és a Kúria, mint másodfokú bíróság egy közzétett eseti döntésére (Kf.VI.39.065/2020/5.) utalva hangsúlyozta, hogy a hozzáférés biztosítása nem szükségszerűen az adathordozó (írásbeli dokumentum, hangfelvétel) átadásával valósulhat meg; a kezelt személyes adat változatlan másolatának átadása kérhető, és a perbeli esetben a válaszokban ilyen nem volt.

[19] A jogbizonytalanság feloldása körében előadta, hogy annak nem felel meg az elsőfokú bíróság eljárása, a polgári bíróság és a közigazgatási bíróság ítélete között ugyan összhang van, mert bár annak ellenére, hogy az uniós jogot azonosan, de helytelenül értelmezik. Az eltérő döntések következtében fellépő jogbizonytalanság jelentette hátrányokat ellensúlyozza, ha a GDPR-nak meg nem felelő bírósági határozatot követően egy, a GDPR-nak megfelelő bírósági határozat meghozatala követi. Az előzetes döntéshozatali eljárás során hozott EUB ítélet épphogy a jogalkotó feladatáért hangsúlyozta a párhuzamos jogorvoslati eljárások részletes szabályainak kialakítását, a jogbizonytalanságok megakadályozását. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a Nowak-ügyben hozott ítéletet tévesen értelmezte, figyelmen kívül hagyta az ezzel összefüggésben tett nyilatkozatait is.

[20] A felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében az Ítélet hatályban tartását kérte, annak megalapozottságára tekintettel. Jelezte, hogy az alperes nem kérheti a felülvizsgálati eljárásban a hatályon kívül helyezés mellett a kereset elutasítását. Álláspontja szerint az alperes alaptalan, téves indokait az elsőfokú bíróság előtt bemutatott érvrendszerével cáfolta,

kérte annak figyelembevételét. Előadta, hogy az alperes a felülvizsgálati kérelemmel az előzetes döntéshozatali eljárás eredményét próbálja megváltoztatni, lényegében „hatályon kívül helyeztetné” a jogerős polgári ítéletet, utalt rá, hogy a perben az alperes a saját állandó gyakorlatával is szembehelyezkedett.

[21] Az alperesi érdekelt a felülvizsgálati eljárásban az alperes felülvizsgálati kérelmére észrevételt nem tett.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

[22] Az alperes felülvizsgálati kérelme – az alábbiak szerint – alapos.

[23] A Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem, csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálja felül. A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálat során a jogerős ítélet meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt a felülvizsgálati kérelemről.

[24] A Kúriának az alperes által megjelölt jogszabálysértések vizsgálatával állást kellett foglalnia egyrészt abban a kérdésben, hogy a jelen ügyben a felperes közgyűlésen feltett kérdéseire adott érdekelti tisztségviselői válaszok a felperes személyes adatának minősülnek-e, a hangfelvétel és a jegyzőkönyv másolatának felperes által kért módon történő kiadásának megtagadása jogsértő volt-e, és ebből következően az elsőfokú bíróság jogszerűen döntött-e, amikor az alperesi határozat jogszabálysértő voltát megállapította. Másrészt a Kúriának – a párhuzamos jogorvoslati eljárásokat érintő – azon kérdésben is határoznia kellett, hogy a polgári bíróság jogerős ítéletétől az elsőfokú bíróság, mint közigazgatási bíróság jogszerűen eltérhetett volna-e, figyelemmel az EUB ítéletben foglaltakra.

[25] A GDPR hatálya alá tartozó adatkezelésre az Infotv. 2. § (2) bekezdése szerint a GDPR-t az ott megjelölt rendelkezésekben meghatározott kiegészítésekkel kell alkalmazni. A GDPR 4. cikk 1. pontja szerint „személyes adat”: azonosított vagy azonosítható természetes személyre („érintett”) vonatkozó bármely információ; azonosítható az a természetes személy, aki közvetlen vagy közvetett módon, különösen valamely azonosító, például név, szám, helymeghatározó adat, online azonosító vagy a természetes személy testi, fiziológiai, genetikai, szellemi, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára vonatkozó egy vagy több tényező alapján azonosítható.

[26] Az Infotv. 3. § 2. pontja értelmében személyes adat: az érintettre vonatkozó bármely információ. (Az érintett fogalmát pedig az Infotv. 3. § 1. pontja adja meg, amely szerint érintett: bármely információ alapján azonosított vagy azonosítható természetes személy).

[27] Az adott információ/adat kapcsán tehát ahhoz, hogy a személyes adatnak minősülése megítélhető legyen, azt kell vizsgálni, hogy a konkrét adat egy meghatározott személyhez

kapcsolódik-e. A GDPR 4. cikk 1. pontja szerinti fenti fogalom meghatározás szerint ugyanis a személyes adat fogalmi ismérve, hogy az az érintettel kapcsolatba hozható legyen, az érintett beazonosítására alkalmas legyen.

[28] A perbeli esetben a Kúria elsőként a [23] bekezdésben felsorolt kérdések közül a polgári bírósági és a közigazgatási út párhuzamosságát, az esetleges jogbizonytalanságok megszüntetését, az Ítélet erre vonatkozó – az EUB ítélet elsőfokú bíróság általi értelmezése útján kifejtett – megoldását vizsgálta, a következők miatt. 1.) Ennek a kérdésnek a megválaszolása egyrészt a jelen ügyön túlmutató elvi jelentőséggel bír. 2.) Másrészt a konkrét jogkérdést – a személyes adat minőség fennállását/fenn nem állását – illetően a jogbizonytalanság megszűnt a Kúria polgári ügyben lefolytatott felülvizsgálati eljárása eredményeként hozott Pf.IV.21.084/2020/4. számú ítéletével, az abban foglalt jogértelmezés ugyanis köti a Kúria jelen ügyben eljáró tanácsát és a jövőre nézve a polgári bíróságokat is.

[29] A Kúria a fent hivatkozott elvi kérdésben a jelen ügy tényei alapján megállapította, hogy az EUB ítélet a polgári bírósági jogorvoslat, hatáskör és a közigazgatási út (alperesi hatáskör, közigazgatási bírósági jogorvoslat, hatáskör) párhuzamosságára azt a választ adta, hogy a kérdés tagállami hatáskörbe tartozik. Az elsőfokú bíróság tehát azt helytállóan rögzítette, hogy – bár az EUB ítélet az eljárási autonómia elvével összhangban a tagállami jogalkotásra tartozónak ítélte a párhuzamos jogorvoslati lehetőségek közötti kapcsolatok részletes szabályainak meghatározását –, ugyanakkor a magyar jogrendszerben nincs ilyen részletszabályozás. A tagállami hatáskör fennállásának, és egyben a hazai részletszabályozás hiányának a megállapítását követően azonban az Ítélet téves következtetést vont le az EUB ítélet [54]-[56] bekezdéséből (amely a GDPR 78. és 79. cikkének viszonyát illetően rögzítette, hogy az egymásnak ellentmondó bírósági határozatok gyengítenék a természetes személyeket a személyes adataik kezelése tekintetében megillető védelmet, az az összhang hiánya miatt jogbizonytalanságot eredményezne).

[30] A tagállami jogalkalmazó, a tagállami bíróságok feladata az uniós jog értelmezése. A jelen esetben a GDPR a tagállamokban közvetlenül alkalmazandó rendelet. Mindezekből következően, amennyiben az adott ügyben a párhuzamos jogorvoslatok folytán a polgári bíróság jogerős ítélete időben megelőzi a közigazgatási bíróság jogerős ítéletének meghozatalát, de az uniós jog polgári ítélet szerinti értelmezése, illetve alkalmazása téves, az utóbb döntést hozó közigazgatási bíróság eltérhet a polgári bíróság jogerős ítéletétől. A jelen esetben a közigazgatási bíróság, vagyis az elsőfokú bíróság eltérhetett volna a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.128/2020/11. számú ítéletében foglaltaktól, azt nem kellett volna követnie, hanem saját magának kellett volna megítélnie, hogy a konkrét ügyben a felperes személyes adatának minősültek-e a közgyűlésen az érdekelti tisztségviselők felperesi kérdésre adott válaszai. Ez épphogy a jogbiztonságot szolgálta volna, szemben az Ítéletnek a polgári és a közigazgatási ítéletek közötti összhangot – a jogértelmezés helyességétől függetlenül – előtérbe helyező álláspontjától. Helytállóan mutatott rá az alperes a felülvizsgálati kérelmében, hogy a jogbizonytalanság feloldásának nem felel meg az elsőfokú bíróság eljárása: az nem fogadható el, hogy ugyan a polgári bíróság és a közigazgatási bíróság ítélete között összhang van, az uniós jogot azonosan értelmezik, ha ezzel a téves jogértelmezést követnek, azt emelik ítéleti szintre. Az alperes alappal sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság e körben, a polgári jogerős ítélet helyességét kétségbe vonó alperesi nyilatkozatot figyelmen kívül hagyta, ugyanakkor a felülvizsgálati eljárás során nem ennek volt ügydöntő jelentősége, hanem önmagában az elsőfokú bíróság által választott helytelen megoldási módnak, és annak eredményének.

[31] A Kúria jelen tanácsa a személyes adatnak minősülés kérdésében a már hivatkozott, Pf.IV.21.084/2020/4. számú kúriai ítéletben foglaltakat vette alapul, a Kúria egy 2017. szeptember 27-i rendkívüli közgyűlés jegyzőkönyve alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes kérdéseire adott válaszok nem a felperes személyes adatai. A Kúria a felhívott ítéletének jogi indokolása [23] bekezdésében kimondta, hogy személyes adat fogalmi ismérve, hogy az az érintettel kapcsolatba hozható legyen, az érintett beazonosítására alkalmasnak kell lennie (illetve ez vonatkozik a már beazonosított személlyel kapcsolatban levonható következtetésre). A hangfelvétel alapján a rendkívüli közgyűlésről készült jegyzőkönyvben a felperes által feltett kérdésekre adott válaszok nem a felperesre vonatkoztak.

[32] A Kúria jelen tanácsa a 2019. április 26-i rendes közgyűlés jegyzőkönyve alapján elvégezte ugyanezt a vizsgálatot és azt állapította meg, hogy a felperes kérdéseire adott válaszok szintén nem a felperesre vonatkoztak. A Kúria jelen tanácsa hangsúlyozza, hogy a 2019. április 26-i közgyűlési jegyzőkönyvből nem állapítható meg, hogy a válaszok a felperes személyéhez lennének köthetők, a nevén kívül rá vonatkozó adatot nem tartalmaznak, azokból a személyére nem vonható le következtetés, a válaszok ezért nem minősülnek a felperes személyes adatának, így az Ítélet téves következtetést tartalmaz és helytelenül tekintette irányadónak a más tényálláson alapuló Nowak-ügyben foglalt jogértelmezést. Ebből következően az elsőfokú bíróság jogszabálysértő döntést hozott, amikor azt állapította meg, hogy az alperesi határozat megalapozatlanul mondta ki a GDPR 15. cikk (3) bekezdés – érdekelt általi – megsértésének hiányát.

[33] A Kúria a Pf.IV.20.084/2020/4. számú ítélet jogi indokolásának [24] bekezdésében azt is megállapította, hogy a rendkívüli közgyűlésről készült hangfelvétel törlésre került, ahogy a jelen ügyben a 2019. április 26-i rendes közgyűlés jegyzőkönyve is időközben törlésre került. Erre figyelemmel, továbbá a Kúria ítélező tanácsának jelen végzésében foglalt álláspontjára tekintettel, miszerint az alperes jogsértés nélkül állapította meg, hogy az érdekelt nem sértette meg a GDPR 15. cikk (3) bekezdését, nincs gyakorlati jelentősége a hozzáférési jog és a hozzáférési jog részjogosítványainak az Ítéletben írt értelmezése kapcsán állást foglalni, ez a kérdés csak a megismételt eljárásra adott iránymutatásban jelent meg (az iránymutatás a hangfelvétel, illetve jegyzőkönyv „felperes által kért módon” történő kiadását említette). Ennek vizsgálata a per fő kérdésére adott válasz tükrében okafogyottá vált. Megjegyzi a Kúria, hogy az alperes megfelelően utalt az iratelv helyett az adatelv alkalmazására.

[34] A fentiekben kifejtettek szerint jogsértő Ítéletet a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 110. § (1) bekezdés c) pontjára figyelemmel, a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja értelmében hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Az alperes elsődleges felülvizsgálati kérelme alapján megjegyzi, hogy a Kp. 121. § (1) bekezdése szerint a kereset elutasításával járó megváltoztatási jogköre nincs.

[35] Az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak a Kúria jelen végzésében foglalt jogértelmezés alapján kell eljárnia és döntenie a személyes adatnak minősülés kérdésében és az alperesi határozat jogszerűsége tárgyában.

A döntés elvi tartalma

[36] I. Amennyiben a nyilvános részvénytársaság közgyűlésén kérdést feltevő személy kérdéseire, a részvénytársaság tisztségviselői által adott válaszok a kérdező nevén kívül más, a személyére vonatkozó adatot, az adatból a személyére levonható következtetést nem tartalmaznak, akkor a válaszok nem minősülnek a kérdező személyes adatának.

[37] II. Az ilyen válaszok tekintetében kért, a válaszokat teljes egészében tartalmazó hangfelvétel másolat kiadása megtagadásának megítélése a GDPR 15. cikk (3) bekezdése alapján.

Záró rész

[38] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán irányadó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson határozott, figyelemmel a tárgyalás tartására irányuló kérelemre.

[39] A Kúria a felek felülvizsgálati eljárásban felmerült költségét a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) és (5) bekezdése, valamint a Kp. 115. § (2) bekezdése és 110. § (3) bekezdése alkalmazásával csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróságnak kell döntenie. A felperes ügyvédi munkadíj címén összesen 6 munkaórát, az alperes ügyvédi munkadíj címén megbízási szerződésre hivatkozással 350.000 forintot számított fel, beadványok elkészítésével és a tárgyaláson való megjelenéssel összefüggésben. A Kúria a felperes esetében a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IMr.) 3. § (3) és (5) bekezdései alapján határozta meg – a meg nem határozható pertárgyértékre tekintettel – 3.000 forint/munkaóra alapulvételével a felperes perköltségét 18.000 forintban. Az alperes esetében az IMr. 2. § (1) bekezdése és 3. § (6) bekezdése alapján 100.000 forint felülvizsgálati költséget állapított meg, az elvégzett munkával arányban állóan. Az alperesi érdekeltnek költsége nem merült fel, ezért annak megállapításáról határozni nem kellett.

[40] A Kúria végzése ellen a további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

Budapest, 2023. november 30.

Dr. Márton Gizella s.k.
a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.
előadó bíró

Dr. Darák Péter s.k.
bíró

Dr. Demjén Péter s.k.
bíró

Dr. Stefancsik Márta s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő